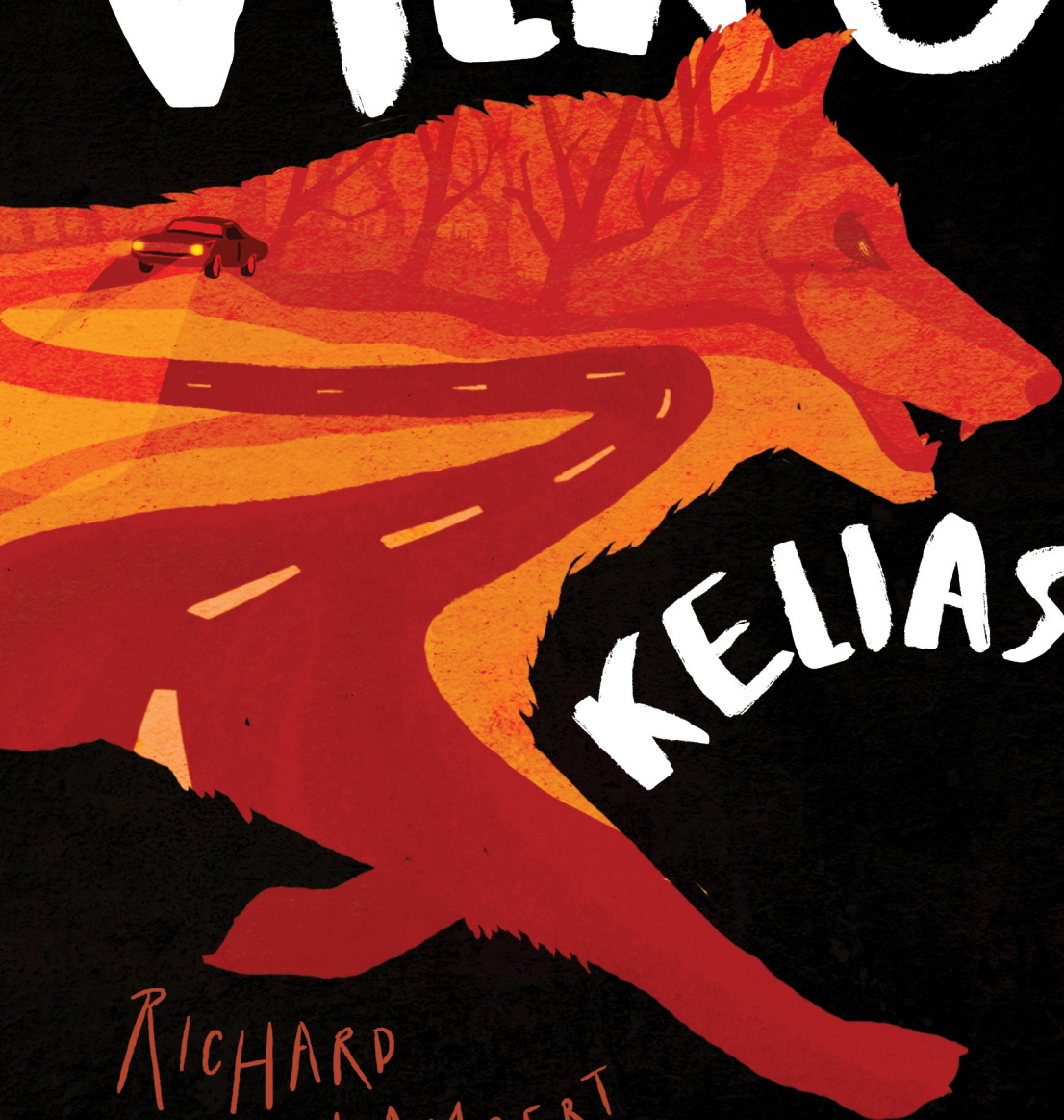

VILKO

KELIAS

RICHARD
LAMBERT

**VILKO
KELIAS**

Versta iš
Richard Lambert
THE WOLF ROAD
Everything with Words, London, 2020

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas, Richard Lambert, 2020

© Viršelio iliustracija, Holly Ovenden, *Everything with Words*, 2020

Pirmą kartą 2020 metais anglų kalba pavadinimu *The Wolf Road*

išleido *Everything with Words*, Jungtinė Karalystė.

Lietuvių kalba išleista susitarus su *Everything with Words* (Londonas,

Jungtinė Karalystė) ir *Margot Edwards Rights Consultancy*

(Bedfordšyras, Jungtinė Karalystė).

Visos teisės saugomos.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Aidas Jurašius, 2022

© Leidykla „Nieko rimto“, 2025

ISBN 978-609-441-930-0

RICHARD LAMBERT

VILKO KELIAS

Iš anglų kalbos vertė Aidas Jurašius

Vilnius
2025

PABAIGOS

Kelias driekėsi per vasariškus laukus, mes lėkėme juo lyg laukiniai žvėrys. Buvo tiek dulkių, kad kuteno gerklę, o priekinis mašinos stiklas, kai ant jo krisdavo saulės spinduliai, apsiblausdavo. Mums pralekiant ožkarožės šalikelėse tarsi sprogdavo ir virsdavo dūmų kamuoliais, o gervuogės atrodė prisirpusios ir saldžios – kaip tik tokias vakarais jas mėgdavo rinkti tėtis. Mama tyliai dainavo per radiją grojamą dainą, o tėtis vežė mus vingiuotais Somerseto keliais.

– Ak, mėgstu šitą, – tarė mama pagarsindama suskambusią naują dainą. – Kartą buvome jų koncerte.

– Ar jie gerai pasirodė? – paklausiau palinkdamas prie jų sėdynių.

– Nuostabiai.

– Gerai, bet ne nuostabiai, – nutaręs pasierzinti, kaip kartais mėgdavo, pareiškė tėtis.

Mama nieko neatsakė, tik pavartė akis. Nusijuokęs atsilošiau. Buvo šeštadienio popietė, mes važiovome į miestelį: mama ir tėtis – ieškoti virtuvei plytelių, aš – susitikti su Mitešu.

Mama kyštelėjo veidą pro galvos atlošą ir pusbalsiu, bet tyčiomis taip, kad girdėtų ir tėtis, pasakė:

– Jie tikrai pasirodė nuostabiai. – Ir mirktelėjo.

Darėme posūkį ir mamos plaukai užkrito ant skruosto. Už jos, vidury kelio, stovėjo šuo. Tėtis staigiai stabdė. Mamos veidas dingo. Bloškiausi į priekį. Mašina staiga pakrypo, ėmė slysti ir aš nučiuožiau į šoną. Tėtis baugščiai šūktelėjo. Trenkiausi galva į langą. Kitas langas dužo. Į vidų sulindo medžių šakos. Pilkai aptrauktose mašinos lubose atsirado daugybė skylučių. Didžiulė jėga priplojo mane prie sėdynės, paskui pakėlė, apvertė ir bloškė atgal – trenksmas.

Tyla.

Gulėjau mašinos apačioje. Tik ta apačia dabar buvo virtusios duralės, o virš manęs pro išdaužtą langą kyšojo žalia gyvatvorė. Atsidavė svylančia guma ir – kad ir kaip keista – kvepalais.

Virš manęs tarsi gimnastė ant trapecijos kybojo suglebusi, saugos diržo prilaikoma mama. Jai prie skruosto buvo prilipę plaukų. Nuo lūpų ant vairuotojo sėdynės lašėjo kraujas. Tiesiai ant tėčio.

Tėtis nejudėjo. Buvo prigludęs prie šoninio lango, o galva keistai išlinkusi.

Viena šaka išsilaisvino ir trenkė per mašinos lubas. Kai sujudėjau, ant veido pažiūro stiklai. Mane visą nuklojo balti kristalai.

– Mama?

Vienintelis garsas buvo kraujo kapsėjimas nuo mamos veido ant tėčio.

– Tėti?

Jis neatsiliepė.

Galinis langas buvo išdaužtas. Atsisegiau saugos diržą ir išsiropščiau. Debesis uždengė saulę, todėl atsidūriau vėsiamė šešėlyje, netrukus jis pasitraukė. Stovėjau ant pylimo. Ėmiau leisti žemyn.

Svylančios gumos tvaikas stiprėjo, užuodžiau dabar ir benzina, jo kvapas buvo toks stiprus, kad pripildė burną, norėjosi nusivalyti ją nuo liežuvio.

Vidury kelio stovėjo šuo. Jis buvo dūmų ar prieblandos, kai šviesa palieka šį pasaulį ir jau beveik stoja naktis, atspalvio – tik akys rudai oranžinės, su mažyčiais juodais vyzdžiais. Rodės, jis manęs dorai nematė, nors žiūrėjo tiesiai į mane. Jis žvelgė lyg mūšiui besirengiąs kareivis. Ir stovėjo visas sustingęs. Jo letenos buvo sulig boksininko kumščiais, kojos – ilgos. Krūtinė plati, pečiai kaulėti, aplink sprandą – vešlių gaurų žiedas. Staiga šuo nuleido galvą it ketintų pulti.

Ėmiau ropštis ant pylimo. Akies krašteliu pamačiau galingą šuns šuolį. Bet ne mano pusėn, o nuo manęs. Jis perskriejo skersai kelio. Tada pakilo pylimu kitoje pusėje ir išnyko gyvatvorėje, o priešais mane liko vien tuščias kaimo kelias, ryškiai išraižytas juodų padangų pėdsakų.

Tik kai pragydo paukščiai, supratau, kad visą šį laiką ant kelio buvo mirtinai tylu.

Paukščiams čiulbant iš už posūkio išniro baltas mikroautobusiukas. Vairuotojas nuspaudė stabdį ir mašina sustojo. Akimirką nieko nevyko, paskui atsidarė durys ir išsoko vyrai. Visi su atsikišusiais pilvukais, balta kriketininkų apranga. Barzdos ir ūsai, visi vyresni už tėtį, visi bėga mūsų link.

*

Anglų rašytojas Richardas Lambertas gimė Londone. Dirbo įvairiausius darbus, netgi dėstė viduramžių istoriją. Šiuo metu jis gyvena Norfolke ir rašo prozą bei poeziją. „Vilko kelias“ – pirmasis rašytojo romanas, skirtas skaitytojams nuo dešimties iki šimto dešimties metų. Kūrinyje pasakojama apie paauglį, išgyvenusį automobilio avariją, kurioje žuvo abu jo tėvai. Nespėjęs atsigauti po šoko ir sukrėtimo, gedintis Lukas išvyksta gyventi į šalies šiaurę pas močiutę, su kuria anksčiau beveik nebendravo. Vaikinas pamažu pratinasi prie naujos gyvenimo realybės, susiranda naujų draugų ir ima domėtis gandais apie netoliese besibastantį ir avis pjaunantį vilką, kuris paaugliui primena gyvūną, dėl kurio ir kilo lemtingoji avarija. Kūrinyje dera puikiai atskleisti psichologiniai veikėjų portretai, įtampa ir įtraukiantis pasakojimas.

Redaktorė Danutė Ulčinskaitė

Korektorė Eglė Devižytė

Maketavo Jovita Tamašauskienė ir Andra Paplauskaitė

Tiražas 1000 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

TRAUKIANTIS ROMANAS APIE NETEKTĮ, SKAUSMĄ, PYKTĮ IR NARSĄ.

Penkiolikmetis Lukas ką tik išgyveno siaubingą avariją. Jis niekaip negali pamiršti gyvūno, sukėlusio lemtingąjį eismo įvykį. Tai buvo didžiulis šuo, panašus į vilką. O galbūt kuo tikriausias vilkas. Jei ne šis padaras, Lukas tebeturėtų tėvus. Dabar jis priverstas palikti mokyklą, draugus, gimtąjį miestą ir persikelti į šalies šiaurę pas močiutę, kurios net gerai nepažįsta. Vaikinui tenka pamažu prisitaikyti prie naujojo gyvenimo aplinkybių.

Kai tik Lukas išgirsta gandus apie miškuose šalia miestelio pasirodžiusį vilką, pjaunantį kaimynų avis, nė nesuabejoja, kad tai tas pats žvėris, pražudęs jo šeimą. Vaikinas pasiryžta žūt būt surasti gyvūną ir susitikti su juo akis į akį. Luko laukia pavojingas nuotykis ir akistata ne tik su laukiniu pasauliu, bet ir su savo paties vidiniais demonais.

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-930-0

9 786094 419300